

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om en forvaltningslov [af Hans Tøft m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VI) findes i tillæg A. sp. 1933, fremsættelsen i tidenden sp. 756).

Forslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil gerne indlede med at give udtryk for min glæde over det initiativ, forslagsstillerne har taget i denne sag.

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vedrører en uhyre kompliceret og mangesidig problemkreds, men det er samtidig en problemkreds, som er af en betydelig aktualitet, og som man må tillægge væsentlig principiel betydning. Det er derfor værdifuldt, at folketinget på denne måde får lejlighed til en foreløbig stillingtagen til disse spørgsmål.

Spørgsmålet om gennemførelsen af en mere omfattende lovmæssig regulering af forvaltningens sagsbehandling har allerede i nogen tid været under overvejelse i justitsministeriet, bl. a. med udgangspunkt i den betænkning, der nu foreligger fra et udvalg under justitsministeriet om begrundelse af forvaltningsafgørelser og administrativ rekurs m. v. Da denne betænkning har nær sammenhæng med det emne, det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vedrører, har jeg draget omsorg for, at betænkningen er blevet omdelt i folketinget, således at den kan indgå i overvejelserne om det foreliggende forslag.

Denne betænkning falder, som titlen antyder, i to hovedafsnit. For så vidt angår den administrative rekurs, der jo er den tekniske betegnelse for den gældende almindelige adgang for den, der er part i en forvaltningssag, til at indbringe en underordnet forvaltningsmyndigheds afgørelse for en overordnet forvaltningsmyndighed til efterprøvelse, er det udvalgets opfattelse, at tendensen i de seneste års lovgivningspraksis og reformovervejelser inden for en relativt nær fremtid vil gøre det nødvendigt at foretage dybtgående overvejelser over, i hvilket omfang og under hvilke former den administrative klageadgang fremtidig bør udøves.

Under disse omstændigheder har udvalget valgt at begrænse sine overvejelser til nogle få fælles problemstillinger, hvorom der efter udvalgets skøn i den givne situation overhovedet kan være tale om fastsættelse af almindelige regler om specielt klagesagers behandling.

Blandt de problemer, udvalget herefter tager op, kan der i denne forbindelse være særlig grund til at fremhæve spørgsmålet om klagevejledning, hvor udvalget foreslår, at der gennemføres en ordning som den, der er forudsat i punkt g i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Jeg har også selv megen sympati for dette forslag.

Jeg skal ikke i denne sammenhæng tage stilling til udvalgets principielle opfattelse om behovet for at gennemføre en mere dybtgående undersøgelse og vurdering af den administrative rekurs' fremtid. Ved denne lejlighed skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg er enig i, at det i dag må anses for den mest presserende opgave at få taget stilling til, i hvilket omfang og på hvilken måde man kan og bør gennemføre generelle regler for forvaltningens sagsbehandling, generelle regler i den dobbelte forstand, at de som udgangspunkt skal gælde såvel for alle forvaltningsmyndigheder som for alle typer af sager, der behandles i den offentlige forvaltning, herunder både klagesager og sager, der behandles af en forvaltningsmyndighed som første instans.

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er, så vidt jeg forstår, ganske på linje med denne opfattelse. Hovedvægten i begrundelsesudvalgets betænkning ligger imidlertid i betænkningens afsnit 2 om begrundelse af forvaltningens afgørelser, og dette er jo netop et af de emner, der har spillet en central rolle i den retspolitiske diskussion om gennemførelse af generelle regler for forvaltningens sagsbehandling.

Det foreløbige resultat af justitsministeriets overvejelser vedrørende denne del af begrundelsesudvalgets betænkning går i retning af, at der bør gennemføres en almindelig lovbestemmelse om begrundelse af forvaltningsafgørelser, og at en sådan bestemmelse bør søges indarbejdet i loven om offentlighed i forvaltningen. Der er imidlertid ikke på indenværende tidspunkt taget endelig stilling til det nærmere indhold af en sådan bestemmelse, herunder om man i